

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 8. Ex fratrum colle ob eorum discordiam demigrat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

netenses concordibus animis, qui caelesti dono mirè læti sanctissimam ædem coniunctis studijs colere cœperunt. Auxit loci mutatio, nouique miraculi fama, vt admirationem, sic religionem accolarum æque aduenarumque. Quippe, vt Lauretanam Aedem locum mutasse, & relicto obnoxio grassatoribus saltu, tutum à latronibus, opportunum peregrinis occupasse collem distulit rumor; exemplo finitimis populis eius reuisendæ cupidinem accendit. Proinde siue intermissam latrociniorum metu tanti boni vsuram sarcire, siue nouam migrationem, quam auribus acceperant, oculis subicere cupientes, eo summis vndique studijs conuolant. Horum plerique eandem ædem nuper in sylua coluerant, quam nunc in collis vertice extra syluam colunt. Quo maior omnes admiratio, & stupor defixos tenebat. Ergo facellum, & veteribus prodigijs, & mutatæ denuo sedis miraculo venerabile, certatim accolæ votis, vocibusque celebrabant. Grates inde, & Deo, & Dei parenti pro se quisque agebant, quod religiosissimâ sedem latrocinij violatam non abstulissent alio, sed in tuto colle statuissent, opportuno aduenis loco. Porrò crescente in dies peregrinorum multitudine, cœpit augeri quotidie celebritas Aedis: parietes votiuis tabellis, cereis imaginibus, preciosis vestibus contegi: ara congestis vndique donis, pecuniaque compleri. Sed aucta facelli opulentia imminuit religionem eorum, quorum studia maxime augere debuerat. Itaque auaritia breuiorem etiam, quàm in sylua fecerat, augustissimi facelli stationem in colle fecit.

Ex fratrum colle ob eorum auaritiam, discordiamque demigrat. Cap. VIII.

Erat is collis (vt supra demonstrauius) communis duorum fratrum, qui primo sanctissimum domiciliũ,

*Præp. Terent.
Hier. Ang.*

D

haud

haud secus quam par erat, sanctè, ac piè colebant. Felices si diuino munere ad cultum vti, quam abuti ad quæstû maluissent. Cæterum opulentioribus in dies donis religiosissimam ædem cumulari cum viderent; cupido angustos animos vicit: & religionem, pietatemque penitus extinxit. Namque hæreditatem sibi vterque venisse rati, sacro auro, argentoque inhiare primo: inde stimulante auaritia, odio plusquam fraterno inter se dissidere cœperunt. Ad vltimum, dum vterque ad se emolumentum trahit, cū altercatione congressi, ab irarum certamine ad arma venire. Iamque haud procul erat, quin germani fratres se, augustissimamque Deiparæ cellam (adeo nihil sanctum auaritiæ est) fraterno cruore respergerent; cum Deus tantum facinus, sublata facinoris causa, præuertit. Ergo non minus fraternæ discordiæ, quam syluestri latrocinio infensus, maternam domum ad iactum ferme sagittæ ab eo loco in proximum collem, versus mare submouit: atque in ipsa via militari, quæ ducit ad portum Recinerensem, locauit, à mari millia passuum circiter duo. Ita, & discordiarum, & latrociniorum materies adempta; ac stabilis aliquando, ac certa sedes capta. Sterit sacra Domus in colle fratrum paucos scilicet menses. constat quippe nondum vertente anno, post eius in Italiam aduentum, in eo colle, vbi nunc visitur, consedisse. Ita in agro Recinerensi ter intra anni vnus spatium, siue accolarum vitio, seu potius diuino consilio, sedem mutauit. Intra quinquennium vero post eius à Galilæa discessum, quatuor loca suis vestigijs nobilitauit. Nec tamen mutatis locis religionem mutauit, sed magis, magisque auxit.

Ex fratrum colle ob certam auaritiam discordiarum

Vestigia locorum, quæ sancta Domus occupauit.

Cap. VIII.

Hier. Ang.

ET extant his omnibus locis hodie haud dubia rei argumenta. Nicolaus quippe Frangipanius (vt supra